

Súd:	Najvyšší správny súd SR
Spisová značka:	4Sžk/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7019200292
Dátum vydania rozhodnutia:	26. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Marián Fečík
ECLI:	ECLI:SK:NSSSR:2022:7019200292.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): W. A., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XX, K., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marcel Jurko, advokát, s.r.o., so sídlom Dominikánske nám. 11, 040 01 Košice, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, ul. Námestie slobody č. 12, Bratislava, v konaní o správnej žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PO 2950/2019, ČRZ: 22404/2019 z 15.2.2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 8S/44/2019 z 17.7.2020, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Žalobca podal dňa 23.4.2019 na Krajskom súde v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) podanie označené ako „žaloba o preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. PO 2950/2019, ČRZ: 22404/2019 z 15.2.2019“ (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“). Okrem uvedeného označenia žaloby, označenia žalobcu a žalovaného obsahovala daná žaloba žalobný návrh, ktorým sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného a priznania náhrady trov konania. Žalobca súčasne požiadal o priznanie oslobodenia od súdneho poplatku z dôvodu svojej hmotnej núdze. Záverom žalobca uviedol, že „k tejto žalobe v takejto forme, teda bez náležitostí uvedených v ust. § 182 S.s.p. dochádza z mojej strany z dôvodu dodržania lehoty citovanej ust. 181 ods. 1 S.s.p. a to čisto len z objektívnych dôvodov. Zároveň sa týmto zaväzujem, že vyššie spomínané náležitosti tejto mojej žaloby doručím na tunajší súd v čo najkratšom čase.“

2. Krajský súd vzhľadom na vymedzenie rozhodnutia žalovaného vyhodnotil dané podanie ako všeobecnú správnu žalobu.

3. Po preskúmaní obsahu podanej žaloby dospel krajský súd k záveru, že táto neobsahuje všetky náležitosti, aké má žaloba obsahovať v zmysle § 182 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) v spojitosti s § 57 SSP, vzhľadom na ktorú skutočnosť žalobu nie je možné vecne vybaviť.

4. Uznesením sp.zn 8S/44/2019 z 9.1.2020 krajský súd preto vyzval žalobcu, aby v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia opravil a doplnil svoju žalobu doručení krajskému súdu 23.4.2019 o chýbajúce náležitosti žaloby podľa § 182 a § 57 SSP nasledovne:

„1. dôvody žaloby, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov žalobca považuje napadnuté výroky rozhodnutia alebo opatrenia za nezákonné (ďalej len "žalobné body"),

2. uvedenie žalobného návrhu (návrh výroku rozhodnutia),
3. označenie dôkazov na podporu svojich tvrdení, ak ich žalobcovia navrhujú vykonať
4. deň oznámenia napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia žalobcovi podľa § 181 ods. 1 alebo deň právoplatnosti rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora podľa § 181 ods. 2 alebo deň právoplatnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia podľa § 181 ods. 3 alebo uvedenie, že žalobca sa považuje za opomenutého účastníka,
5. vyjadrenie či žalobca žiada nariadenie pojednávania,
6. jedno vyhotovenie napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, ak nejde o opomenutého účastníka podľa § 179 ods. 1, a aby predložil takto doplnené podanie Krajskému súdu v Košiciach ku sp. zn. 8S/44/2019 v dvoch rovnopisoch.“
5. Zároveň krajský súd žalobcu v uznesení poučil, že „v prípade ak v súdom stanovenej lehote podanie nedoplní alebo neopraví, a ak pre tento nedostatok súd nebude môcť pokračovať v konaní, správny súd uznesením podanie odmietne.“

6. Vzhľadom na to, že žalobca svoju žalobu (podanie) z 23.4.2019 neopravil a nedoplnil o potrebné náležitosti, pričom krajský súd dospel k záveru, že pre tento nedostatok nemôže pokračovať v konaní, uznesením sp.zn. 8S/44/2019 z 17.7.2020 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) krajský súd žalobu odmietol.

II. Konanie na kasačnom súde

7. Proti uzneseniu krajského súdu o odmietnutí žaloby podal žalobca včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. j) SSP, pretože krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že podanie bolo nezákonne odmietnuté. Žalobca navrhol preskúmané rozhodnutie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

8. Svoju kasačnú sťažnosť žalobca odôvodnil poukázaním na to, že v zmysle uznesenia krajského súdu z 9.1.2020 nedokázal podanú žalobu doplniť, pretože nemá právnické vzdelanie a bez neho mu bol obsah predmetného uznesenia krajského súdu nezrozumiteľný. Finančné možnosti mu neumožňujú osloviť advokáta inak než prostredníctvom Centra právnej pomoci, s ktorým je však v tejto veci v spore. Z tohto dôvodu považuje preskúmané rozhodnutie krajského súdu za odmietnutie prístupu k nezávislému súdu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

III. Právne závery kasačného súdu

9. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky začal vykonávať svoju činnosť odo dňa 1.8.2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Výkon súdnictva prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky odo dňa 1.8.2021 vo všetkých veciach, v ktorých je od 1.8.2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola pôvodne predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky a bola jej pridelená sp.zn. 4Sžk/27/2021. Od 1.8.2021 je na konanie v tejto veci príslušný Najvyšší správny súd Slovenskej republiky. Vec bola náhodným výberom pridelená kasačnému senátu 1S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

10. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal žalobca - sťažovateľ v lehote včas (§ 443 ods. 1 SSP), preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom pri svojom rozhodovaní bol vedený nasledujúcimi právnymi úvahami.

11. Správne súdne konanie je ovládané dispozičným princípom (§ 5 ods. 5 SSP) a začína sa výlučne na návrh (žalobu). Žaloba má povahu podania vo veci samej (§ 55 ods. 2 SSP). Podanie vo veci samej musí obsahovať jednak všeobecné náležitosti podania (§ 57 ods. 1 SSP) ako i osobitné náležitosti tej ktorej žaloby, pričom pri (všeobecnej) správnej žalobe sú tieto osobitné náležitosti vymedzené v § 182 SSP.

12. Ak je podanie, z obsahu ktorého vyplýva, že má mať povahu žaloby, neurčité a nie je teda zrejmé, čoho sa týka alebo čo sa ním sleduje, resp. je neúplne alebo nezrozumiteľné, správny súd uznesením vyzve podávateľa na jeho doplnenie v súdom určenej lehote. V uznesení sa uvedie jednak, v čom spočíva vytýkaný nedostatok, ako má byť tento doplnený alebo opravený a súčasne i poučenie o možnosti odmietnutia podania (§ 59 ods. 1 a 2 SSP).

13. Odmietnutie podania je procesným následkom nevykonania doplnenia alebo opravy podania v súdom určenej lehote. Uznesenie o odmietnutí podania predstavuje rozhodnutie, ktorým sa správne súdne konanie končí. Takéto rozhodnutie sa v praxi týka takých podaní vo veci samej, ktoré majú povahu žaloby. Nevyhnutným predpokladom pre odmietnutie podania je však podmienka, že sa pre vytýkaný nedostatok podania nedá v konaní pokračovať (§ 59 ods. 3 SSP). Zákon síce nevymedzuje žiadne bližšie kritéria pre určenie, ktorý nedostatok bude brániť pokračovaniu v konaní a ktorý nie, avšak tieto možno odvodiť z procesnej logiky. Ak z podania budú zrejmé skutočnosti pre určenie druhu správneho súdneho konania v zmysle § 6 ods. 1 SSP a súčasne bude zistiteľný aj predmet konania, ktorým je napr. pri správnej žalobe identifikácia preskúmaného rozhodnutia orgánu verejnej správy, prípadne aj jeho obsah, nebude namieste konanie ukončiť vydaním uznesenia o odmietnutí podania. Inak povedané, ak bude z podania zrejmá minimálne spisová značka, prípadne i dátum namietaného rozhodnutia orgánu verejnej správy, označenie orgánu verejnej správy, ktorý ho vydal, a podľa okolností aj to, čoho sa rozhodnutie týka, môže byť už takéto určenie v zásade postačujúce jednak pre stanovenie procesného režimu, t.j. konania o správnej žalobe ako i predmetu prieskumu. Keďže takýto záver bráni odmietnutiu podania, prejde následne správne súdne konanie do ďalšej fázy spojenej so skúmaním procesných podmienok, t.j. podmienok spojených s odmietnutím žaloby podľa § 98 SSP, resp. zastavením konania podľa § 99 písm. b) SSP.

14. Odmietnutie podania podľa § 59 ods. 3 SSP a odmietnutie žaloby podľa § 98 SSP predstavujú odlišné typy rozhodnutí. To znamená, že odmietnutie podania nie je prípadom odmietnutia žaloby v zmysle § 98 ods. 1 písm. h) SSP, pretože jediným zákonom ustanoveným dôvodom odmietnutia žaloby nevymenovaným v § 98 ods. 1 SSP je odmietnutie šikanóznej žaloby podľa § 28 SSP. Uvedená diferenciácia sa odzrkadľuje aj na režime preskúmania odmietnutia podania a odmietnutia žaloby na podklade kasačnej sťažnosti. Zatiaľ čo proti odmietnutiu podania je dôvod kasačnej sťažnosti vymedzený samostatne v § 440 ods. 1 písm. j) SSP, proti odmietnutiu žaloby bude prichádzať do úvahy predovšetkým podanie kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP, avšak vo svojej podstate nie je vylúčené podanie kasačnej sťažnosti zo všetkých dôvodov upravených v § 440 ods. 1 SSP s výnimkou písm. a) a j). Obdobne vníma tento rozdiel aj dôvodová správa k Správnomu súdnemu poriadku, podľa ktorej „Písmeno h) (§ 98) spája odmietnutie žaloby s vecami ustanovenými týmto zákonom. Zákon pritom stanovuje, že správny súd odmietne žalobu, ak ide o zjavne šikanózne, či vyslovene bezúspešné uplatňovanie si práva, resp. jeho zneužívanie (§ 28)“, ako i odborná spisba (viď Baricová, J., Fečík, M., Števíček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018, 537, 1617 s.).

15. Ak žalobca doplní svoje neúplné podanie len do takého rozsahu, že je možné považovať ho za určitý druh žaloby, avšak v žalobe a ani v jej doplnení neuvedie žiadne žalobné body (tzv. bianko žaloba), resp. tieto uvedie až po uplynutí lehoty na podanie žaloby, v dôsledku čoho sa na ne zo strany správneho súdu neprihliada, nemá správny súd v podstate o čom konať a rozhodovať. Takáto neúplná žaloba predstavuje totiž absenciu vecnej procesnej podmienky spočívajúcej v riadne podanom návrhu. V takomto prípade súčasne nemožno od správneho súdu spravodlivo požadovať a to ani, keď nie viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, aby pasivitu žalobcu pri vymedzení žalobných bodov nahradil svojim aktívnym vyhľadávaním. Takáto požiadavka by totiž bola porušením rovnosti strán ako základného princípu správneho súdneho konania podľa § 5 ods. 9 SSP. Zohľadňovanie určitých skutočností nad rámec žalobných bodov má primárne slúžiť na ochranu slabšieho účastníka [§ 134 ods. 2 písm. c) až f) SSP], resp. na prihliadanie dôvodov ničotnosti [§ 134 ods. 2 písm. a) a b) SSP], avšak v spojení s uplatnenými žalobnými bodmi a nie vo vzťahu k bianko žalobe. To znamená, že podanie žaloby bez žalobných bodov (bianko žaloby) je dôvodom pre zastavenie konania podľa § 99 písm. b) SSP, keďže sa jedná o neodstrániteľnú procesnú podmienku konania, ktorá nie je spojená s odmietnutím žaloby (porovnaj uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Asan/21/2020 z 26.1.2022).

16. Hoci medzi odmietnutím žaloby a zastavením konania podľa § 99 písm. b) SSP panuje logická postupnosť a nadväznosť, s odkazom na hospodárnosť konania možno akceptovať aj taký postup, keď správny súd zastaví konanie z dôvodu absencie žalobných bodov bez toho, aby sa predtým vysporiadal s prítomnosťou niektorej z ostatných podmienok konania, s absenciou ktorých zákon spája odmietnutie žaloby podľa § 98 SSP.

17. Správne súdne konanie je vo všeobecnosti konštituované ako advokátsky proces, t.j. konanie spojené s obligatórnym právnym zastúpením advokátom. Táto povinnosť vyplýva z prvej vety § 49 ods. 1 SSP, pričom výnimky z nej sú taxatívne ustanovené v § 49 ods. 1 vo vete za bodkočiarkou a v § 49 ods. 2 SSP. Jednou z výnimiek, kedy žalobca nemusí byť pri podaní žaloby zastúpený advokátom, je znenie § 49 ods. 2 písm. d) SSP, ak žalovaným je Centrum právnej pomoci, pričom absencia potreby právneho zastúpenia sa v tomto prípade prelieva aj do podania kasačnej sťažnosti v zmysle § 449 ods. 2 písm. c) SSP.

18. Podanie žaloby proti Centru právnej pomoci bez toho, aby žalobca bol právne zastúpený, je však jeho právom a nie povinnosťou. Ak žalobca dôjde k záveru, že nemá vedomostný potenciál žalobu proti Centru právnej pomoci náležite sformulovať, vždy má možnosť vyhľadať služby právnej pomoci u advokáta.

19. Žalobca v danom prípade podal podanie, ktoré obsahovalo okrem označenia žalobcu a žalovaného aj označenie rozhodnutia žalovaného, ktorého preskúmania zákonnosti sa žalobca domáhal a súčasne aj žalobný návrh, ktorým žalobca žiadal zrušenie rozhodnutia žalovaného a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie.

20. Už z uvedeného vymedzenia vyplývalo, že podanie žalobcu má povahu všeobecnej správnej žaloby, ktorou sa žalobca domáha zrušenia rozhodnutia žalovaného. Procesný režim rozhodovania bol preto zrejmý. V žalobe však neboli uvedené náležitosti vyžadované Správnym súdnym poriadkom pre všeobecnú správnu žalobu v zmysle § 182 ods. 1 písm. d) deň oznámenia rozhodnutia, e) žalobné body, f) navrhnuté dôkazy a g) vyjadrenie k nariadeniu pojednávania. Hoci náležitosti žaloby podľa § 182 ods. 1 písm. d), f) a g) SSP majú byť povinnou súčasťou všeobecnej správnej žaloby, ich neuvedenie v žalobe a to ani na základe výzvy správneho súdu podľa § 59 ods. 2 SSP neznamená prekážku pre ďalšie rozhodovanie správneho súdu vo veci samej, pretože deň oznámenia rozhodnutia žalobcovi je zistiteľný z obsahu administratívneho spisu a navrhnutie dôkazov a nariadenia pojednávania je právom žalobcu a ich neuvedenie v žalobe znamená, že žalobca vykonanie dokazovania a nariadenie pojednávania nepožaduje.

21. Zásadnou skutočnosťou však bolo to, že žalobca podal žalobu bez uvedenia žalobných bodov v zmysle § 182 ods. 1 písm. e) SSP (bianko žalobu).

22. Uvedenie žalobných bodov je pritom fundamentom celej všeobecnej správnej žaloby. S výnimkou zákonom taxatívne určených prípadov (§ 134 ods. 2, § 195 SSP) je totiž správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby (§ 134 ods. 1 SSP) teda aj žalobnými bodmi. Vo všeobecnosti pritom žalobca môže meniť rozsah a dôvody žaloby len do uplynutia lehoty určenej zákonom na podanie žaloby na správny súd (§ 62 ods. 1 SSP), pričom v rámci konania o všeobecnej správnej žalobe môže žalobca rozšíriť správnu žalobu alebo doplniť správnu žalobu o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby (§ 183 SSP). Je potrebné súčasne zdôrazniť, že zákon neustanovuje správneho súdu povinnosť vyzvať žalobcu na doplnenie podania (žaloby) v lehote určenej na podanie žaloby. Takáto podmienka by nakoniec ani nebola objektívne možná v prípade, ak by žaloba bola podaná v posledných dňoch lehoty.

23. Vzhľadom na znenie § 62 ods. 1 a § 183 SSP je teda zrejmé, že hoci bol žalobca uznesením krajského súdu z 9.1.2020 vyzvaný na doplnenie žaloby, zrejme by toto doplnenie bolo právne irelevantné, pretože by sa naň nemohlo prihladať. Žaloba bola totiž podaná 23.4.2019 a v čase výzvy (uznesenia) krajského súdu (9.1.2020) s najväčšou pravdepodobnosťou dvojmesačná lehota na podanie žaloby podľa § 181 ods. 1 SSP žalobcovi už uplynula. Jedinou výnimkou by bola situácia, ak by žaloba bola podaná predčasne, keďže zo súdneho spisu sa nedá zistiť, kedy bolo rozhodnutie žalovaného žalobcovi oznámené.

24. Z uvedeného je potom zrejmé, že podaním bianko žaloby a včasným nedoplnením žalobných bodov sa žalobca sám dostal do situácie, kedy nebolo zo strany správneho súdu možné žalobu vecne prejednať. Správny súd totiž nemal uvedené žiadne skutkové alebo právne skutočnosti, na podklade posúdenia ktorých by mohol rozhodnúť, či bol naplnený niektorý zo zákonných dôvodov pre zrušenie rozhodnutia žalovaného v zmysle § 191 ods. 1 SSP.

25. Pokiaľ žalobca v kasačnej sťažnosti namietal, že poučeniu o tom, ako má doplniť svoju žalobu neporozumel, je jeho tvrdenie bez právnej relevancie. Poučenie bolo správnym súdom vykonané vo svojej podstate citáciou príslušných ustanovení § 182 SSP vzťahujúcich sa na chýbajúce náležitosti žaloby. Zákonné znenie pritom nemožno vo všeobecnosti považovať za nezrozumiteľné. Domnienka všeobecnej znalosti zákona spojená s jeho uverejnením v Zbierke zákonov v sebe totiž implikuje aj domnienku jeho zrozumiteľnosti. Žalobca si pritom už pri podaní žaloby (ako to jednoznačne vyplýva z jej obsahu) bol vedomý toho, že žaloba neobsahuje zákonom predpísané náležitosti. Hoci proklamoval vôľu tieto náležitosti doplniť „v čo najkratšom čase“, následne zostal v tomto smere úplne nečinný. Neobstojí ani námietka žalobcu na nemožnosť získania právnej pomoci z dôvodu materiálnej núdze. Ak bol totiž žalobca zastúpený advokátom pri podaní kasačnej sťažnosti, nie je bez ďalšieho zrejmé, čo mu bránilo obrátiť sa na advokáta aj pri podaní žaloby.

26. Zo strany kasačného súdu preto nebolo zistené naplnenie žalobcom namietaného dôvodu kasačnej sťažnosti.

27. V nadväznosti na vyššie uvedené je zrejmé, že v rámci preskúmaného rozhodnutia nemal krajský súd spojiť odmietnutie podania podľa § 59 ods. 3 SSP s odmietnutím žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. h) SSP a procesne správne mal rozhodnúť o zastavení konania podľa § 99 písm. b) SSP. Žalobca však túto skutočnosť vo svojej kasačnej sťažnosti nenamietal, pričom kasačný súd s odkazom na viazanosť dôvodmi kasačnej sťažnosti nemohol uvedenú skutočnosť zohľadniť (§ 453 ods. 2 SSP). Po materiálnej stránke súčasne žalobca ako sťažovateľ nebol dotknutý na svojich subjektívnych právach tým, že krajský súd miesto zastavenia konania podľa § 99 písm. b) SSP rozhodol o odmietnutí žaloby (podania).

28. Kasačný súd preto kasačnú sťažnosť žalobcu (sťažovateľa) podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

29. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1, § 169 SSP a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že žalobcovi ako neúspešnému sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania.

30. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP).

Odmietnutie podania podľa § 59 ods. 3 SSP a odmietnutie žaloby podľa § 98 SSP predstavujú odlišné typy rozhodnutí. Odmietnutie podania nie je prípadom odmietnutia žaloby v zmysle § 98 ods. 1 písm. h) SSP, pretože jediným zákonom ustanoveným dôvodom odmietnutia žaloby nevymenovaným v § 98 ods. 1 SSP, je odmietnutie šikanózneho žaloby podľa § 28 SSP.

Ak žalobca doplní svoje neúplné podanie len do takého rozsahu, že je možné považovať ho za určitý druh žaloby, avšak v doplnení neuvedie žiadne žalobné body, resp. tieto uvedie až po uplynutí lehoty na podanie žaloby, v dôsledku čoho sa na ne zo strany správneho súdu neprihliada, nemá správny súd v podstate o čom konať. Takáto neúplná žaloba predstavuje totiž absenciu vecnej procesnej podmienky spočívajúcej v riadne podanom návrhu. Podanie žaloby bez žalobných bodov (bianko žaloby) je preto dôvodom pre zastavenie konania podľa § 99 písm. b) SSP, keďže sa jedná o neodstrániteľnú procesnú podmienku konania, ktorá nie je spojená s odmietnutím žaloby.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.